

International Organization for Migration (IOM)

- [International Organization for Migration \(IOM\)](#)
- [Studiu de caz: România în contextul complex al migrației](#)
- [Studiu de caz- Acțiunile IOM în Indonezia](#)

International Organization for Migration (IOM)

Istoric

OIM a fost înființată în anul 1951 ca reacție la haosul și deplasările masive de populație în Europa de Vest după cel de-al Doilea Război Mondial.

A fost denumită mai întâi Comitetul Interguvernamental Provizoriu pentru Mișcarea Migranților din Europa (PICMME). This organizație și-a schimbat denumirea în 1952, devenind Comitetul Internațional pentru Migrație Europeană (ICEM). În 1980, a suferit o rebranduire și a devenit Comitetul Interguvernamental pentru Migrație, pentru ca, în cele din urmă, în 1989, să creeze identitatea actuală, Organizația Internațională pentru Migrație (OIM). Pe aceste perioade extinse, organizația a evoluat semnificativ, trecând de la o agenție regională cu focus pe logistică la o instituție globală implicată într-o varietate extinsă de scenarii legate de migrația voluntară și forțată. Mandatată să ajute guvernele europene să identifice țările de relocare pentru cele 11 milioane de oameni dezrădăcinați de război, OIM a organizat transportul pentru aproape un milion de migranți în anii 1950. Constituția Organizației Internaționale pentru Migrație a fost încheiată la 19 octombrie 1953 la Veneția pentru Comitetul Interguvernamental pentru Migrația Europeană.

Conceptul de management al migrației servește ca un cadru amplu, sub care sunt incluse diverse activități, cum ar fi relocarea refugiaților, evacuările în situații de urgență, administrarea taberelor, dezvoltarea politicilor migratorii, formarea pentru combaterea traficului de persoane, precum și implementarea programelor de detenție și schemelor de "repatriere voluntară asistată" pentru solicitanții de azil [1].

Istoria OIM este strâns legată de evenimente precum dezastrele naturale și cele provocate de om din ultima jumătate de secol, inclusiv evenimente precum revoluția din Ungaria din 1956, intervenția militară din Cehoslovacia din 1968, lovitură de stat din Chile din 1973, criza Boat People din Vietnam din 1975, invazia din Kuweit din 1990, conflictele din Kosovo și Timor din 1999, precum și tsunami-ul asiatic și cutremurul din Pakistan din 2004/2005. În ciuda acestor provocări, OIM a părăsit convingerea că migrația umană și ordonat aduce beneficii migranților și contribuie la acceptarea internațională.

Această creștere în sfera activității sa reflectă într-o extindere rapidă, transformând OIM dintr-o agenție relativ mică într-una cu un buget anual de funcționare estimat la 3 miliarde USD și peste 19.500 de angajați mondiali care activează în 171 de țări la nivel. . Cu 175 de state membre și alte 8 state în calitate de observatori, OIM a devenit un punct de referință în dezbaterile globale asupra implicațiilor sociale, economice și politice ale migrației în secolul XXI. [2]

Viziune

Respectarea promisiunii privind migrația va permite atingerea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă. Acest lucru va necesita [3] :

Reducerea Inegalităților și Promovarea Creșterii Durabile:

- Realizarea promisiunii privind migrația va contribui la atingerea Obiectivului 10 privind reducerea inegalităților în și între țări. Aceasta se va realiza prin implementarea unor condiții sigure de migrație a forței de muncă, sprijinind mijloace de trai și promovând munca decentă, ceea ce, la rândul său, va

contribui la obiectivul 8 privind creșterea economică durabilă și includerea.

Promovarea unei Lumi Mai Pașnice prin Migrație Sigură și Ordinată:

- Asigurarea respectării promisiunii privind migrația contribuie la realizarea Obiectivului 16, centrat pe construirea unei lumi pașnice și inclusiv. Facilitarea migrației sigure, ordonate și reglementate va contribui la stabilizarea comunităților, prevenirea conflictelor și facilitarea unei integrări pașnice a migranților în societățile gazdă.

Facilitarea Acordurilor Internaționale și Inclusivitatea Socială și de Sănătate:

- Pentru atingerea Obiectivului 17 privind parteneriatele între state, este esențială facilitarea acordurilor pentru coerența politicii de migrație. În același timp, respectarea promisiunii privind migrația contribuie la obiectivul 1, referitor la eradicarea sărăciei și promovarea inclusivității sociale a migranților. În plus, se lucrează la îndeplinirea Obiectivului 3, care vizează asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării prin implementarea politicilor și schemelor de protecție a sănătății în rândul migranților.

Aceste eforturi integrate subliniază importanța unei abordări complete a migrației pentru a atinge Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, punând accent pe incluziunea socială, promovarea păcii și securitatea, precum și construirea parteneriatelor la nivel global.

Strategia 2024-2028

Misiune

Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) desfășoară activități extinse în domeniul elaborării de orientări politice, formulării strategice la nivel global, stabilirii standardelor și asigurării controlului calității, precum și gestionării cunoștințelor referitoare la sectoarele cheie ale migrației. Aceste sectoare includ forța de muncă și migrația facilitată, migrația și dezvoltarea, combaterea traficului de persoane, întoarcerea voluntară asistată, sănătatea migrației, asistența pentru migranții vulnerabili, gestionarea imigrației și frontierelor, precum și consolidarea capacităților globale în domeniul gestionării migrației.

OIM se angajează în elaborarea de ghiduri politice pentru a orienta abordările în aceste domenii, contribuind la formularea de strategii globale care răspund provocărilor complexe ale migrației. Organizația se implică, de asemenea, în stabilitatea standardelor și menținerea unui control riguros al calității în implementarea acestora.

Gestionarea cunoștințelor este, de asemenea, o prioritate, concentrându-se pe păstrarea expertizei în sectoarele cheie ale migrației și facilitarea schimbului de informații relevante la nivel global.

Ținând seama de această abordare cuprinzătoare reflectă angajamentul OIM de a juca un rol activ și eficient în abordarea problemelor complexe ale migrației, contribuind la dezvoltarea unor politici și strategii durabile și eficiente în beneficiul migranților și comunităților implicate.

Organele Organizației sunt Consiliul și Administrația [4]

Consiliul OIM

Consiliul OIM, în care fiecare stat membru are un reprezentant și un vot, este cea mai înaltă autoritate și determină politică OIM.

Comitetul permanent al OIM pentru programe și finanțare

Comitetul **Permanent pentru Programe și Finanțe (SCPF)** este un subcomitet al Consiliului. Este deschis întregii membri și se întrunește în mod normal de două ori pe an pentru a examina și a revizui politicile, programele și activitățile, pentru a discuta chestiuni administrative, financiare și bugetare și pentru a examina orice casă care îi este înaintată în mod special de către Consiliu.

Administratia

Administrația, care cuprinde un **director general**, doi directori generali adjuncți (un **director general adjunct pentru operațiuni** și un **director general adjunct pentru management și reformă**) și personalul pe care Consiliul îl poate determina, este responsabil de administrare și gestionarea organizației în conformitate cu Constituția și reforma. politicile și deciziile Consiliului și ale Comitetului permanent pentru programe și finanțe. Directorul general, care este cel mai înalt oficial executiv al Organizației, este ales de Consiliu pentru o perioadă independentă de cinci ani (5).

Transformarea OIM reflectă adaptabilitatea la schimbările din peisajul migrației, abordând provocările legate de mobilitate umană și participând activ la diferite aspecte ale acestui fenomen complex. De-a lungul timpului, organizația a devenit un actor global cu un spectru larg de responsabilități și activități, punând accent pe gestionarea migrației într-un mod sustenabil și în beneficiul tuturor părților implicate.

Finanțare

Organizația se finanțează prin:

- • Contribuții ale statelor membre;
- • Proiecte realizate împreună cu alte instituții internaționale (de ex. Banca Europeană pentru Investiții);
- • Contribuții ale unor ONG-uri;
- • Donații

Pentru anul 2021, partea administrativă a bugetului a fost întocmită pe baza creșterii nominale zero și este prezentată la **52.242.614 CHF**.

Partea operațională a bugetului se bazează pe finanțarea anticipată și este estimată la 913,4 milioane USD, ceea ce este cu 6,41% mai mare decât bugetul pentru 2020 de 858,3 milioane USD estimat în aceeași perioadă a anului trecut. De menționat că Organizația financiară pregătește bugetul pe baza finanțării anticipate, iar această cifră finanțare pentru 2021 confirmată până acum. Finanțarea totală în cele din urmă,

iar cheltuielile reale totale pentru 2021 vor fi mai mari. În consecință, bugetul OSI a crescut de la 123 milioane USD în 2020 la **128 milioane USD în 2021**, ceea ce va crește de 4,07%. De asemenea, este important de reținut în finanțarea OSI pentru o structură completă de bază pentru alocarea directă a veniturilor nealocate în valoare de 5 milioane USD.

În conformitate cu Standing Comisia pentru Programe și Finanțe Rezoluția nr. 18 privind reglementările și practicile bugetare, adoptată la 27 iunie 2018, proiecția OSI a fost stabilită pe baza rezultatelor reale derivate din cel mai recent Raport financiar al Organizației și luând în considerare tendințele actuale și așteptate. 13. Pe lângă finanțarea a 70% din structura de bază, o parte din OSI este alocată OIM.

Programe	2020	2021	USD
Mișcare, program de urgență și post-criză	292 273 900	408 338 500	
Migrație și dezvoltare durabilă	19 458 800	24 741 300	
Reglementarea migrației	322 291 300	281 061 400	
Facilitarea migrației	63 069 400	72 596 800	
Politici de migrație, cercetare, comunicare	3 146 600	4 755 300	
Terenuri, proprietăți și programe de reparații	6 542 500	208 000	
Suport general pentru program	27 647 900	32 554 200	
Total	858 321 000	913 367 000	

[1] Megan Bradley. „Organizația Internațională pentru Migrație (IOM): Gaining Power in the Forced Migration Regime”, *Refuge: Canada's Journal on Refugees* , 33(1), pp. 97–106, 2017, accesat la 02.01.2024,<https://refuge.journals.yorku.ca/index.php/refuge/article/view/40452/36445>.

[2] Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), „ISTORIC OIM”,<https://www.iom.int/iom-history> accesat la 02.01.2024

[3] OIM,*Planul strategic al OIM 2024–2028*

<https://publications.iom.int/system/files/pdf/pub2023-159-r-iom-strategic-plan.pdf> accesat la 02.01.2024

[4] OIM,*ORGANISME DE CONDUCERE OIM* <https://governingbodies.iom.int/iom-governing-bodies> accesat la 02.01.2024

Studiu de caz: România în contextul complex al migrației

Implicarea României în asistarea subiecților fenomenului complex al migrației

- **Integrarea beneficiarilor de protecție internațională (BIP) și resortisanților țărilor terțe (TCN):** România a înființat o rețea națională de 15 centre de informare și consiliere pentru străini care facilitează integrarea socială, economică și culturală a beneficiarilor de protecție internațională și cetățenii țărilor terțe în cadrul societății românești. Mai multe informații sunt disponibile online pe www.romaniaeacasa.ro
- **Repatriere voluntară asistată și reintegrare (AVRR):** OIM România oferă migrantilor care și-au pierdut dreptul de a locui în România posibilitatea de a se întoarce acasă cu demnitate și de a primi sprijin pentru reintegrare odată ce ajung acasă.
- **Relocarea refugiaților:** OIM România este unul dintre actorii cheie în procesul de relocare și relocare a refugiaților, alături de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și Guvernul României. Prin Centrul de Tranzit de Urgență (ETC) din Timișoara, refugiaților li se oferă mai multe tipuri de asistență, într-un mediu sigur, pe toată durata șederii lor în ETC până la plecarea în noul lor domiciliu.
- **Lupta împotriva traficului de ființe umane:** Din 1999, OIM România ajută cetățenii români care au fost victime ale traficului, facilitându-le întoarcerea și

oferind asistență specializată. Transport asistat în Canada, Australia și SUA: OIM România facilitează achiziționarea de bilete de avion cu prețuri preferențiale în cadrul unui program umanitar pentru cei care se vor stabili în Canada, Australia sau SUA și cei care călătoresc în aceste țări pentru muncă sau studii, pe o viză valabilă mai mult de un an.

România a înființat 6 centre regionale de asistență care, împreună cu diverse asociații nonguvernamentale, asigură asistență calificată persoanelor migrante de pe teritoriul țării noastre, care au nevoie de sprijin.

ONG-uri implicate:

- Asociația de Ajutor Familial Pro Vita
- Asociația Profesională Neguvernamentală de Asistență Socială (ASSOC)
- Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDR
- Asociația Global Help din Craiova
- Asociația Filantropia Oradea
- Fundația ICAR
- Fundația Inimă de copil
- Fundația Schottener Servicii Sociale
- Asociația Serviciul Iezuiților pentru Refugiați din România (JRS România)
- Liga Apărării Drepturilor Omului

- Asociația Solitudine

Proiecte:

- ***INTERACT Plus - Participare activă și servicii integrate pentru migrații din România.*** Proiectul își propune să contribuie la consolidarea integrării socio-economice și culturale a migranților în societatea românească, prin acordarea de asistență integrată și facilitarea dialogului intercultural cu comunitatea gazdă.

Notă

António Manuel de Carvalho Ferreira Vitorino, repere ale carierei:

- Născut la 12 January 1957 în Lisabona. Portugalia, este avocat și politician în cadrul partidului Socialist Portughez;
- Parlamentar al Adunării naționale portugheze din anul 1980;
- 1985-1989 adjunct al guvernatorului din Macau;
- În 1989 a devenit judecător la Curtea Constituțională portugheză;
- În 1995 a fost numit ministru al Apărării în guvernul lui Antonoii Guttieres, funcție din care a demisionat în 1997, fiind suspectat de evaziune fiscală;
- Între 1998-2004 a fost numit comisar European pentru Justiție, în echipa condusă de președintele Romano Prodi;

Activitate în domeniul privat:

Membru în consiliile de administrație ale :

- Banco Caixa General Angola (BCGA), Președintele Adunării Generale a Acționarilor;
- Áreas Portugalia, președinte al Consiliului de Administrație;
- Siemens Portugalia, director non-executiv;
- Brisa, Președinte al Adunării Generale (din 2007);
- Novabase, Președintele Adunării Acționarilor;
- Tabaqueira Indústria, Președintele Consiliului de Supraveghere;
- Banco Santander Totta, Președinte al Adunării Acționarilor (2005-2016), Membru al Consiliului de Administrație;
- CTT Correios de Portugal, S.A., Membru al Consiliului (până în 2016).

Un alt punct de vedere:

Contele Richard Nikolaus von Coudenhove-Kalergi (n. [16 noiembrie 1894](#), Tokyo, [Japonia](#) – d. [27 iulie 1972](#), [Schruns?](#), [Vorarlberg](#), [Austria](#)) a fost un publicist, gânditor politic și militant federalist [european](#) de origine [austriacă](#), fiu al ambasadorului Imperiului Austro-Ungar în [Japonia](#) Heinrich Graf von Coudenhove-Kalergi și al soției acestuia, Mitsuko Coudenhove-Kalergi (n. Aoyama Mitsu, 1874, d. 1941). Coudenhove-Kalergi a fost o personalitate ieșită din comun, care din [1922](#) și până la moartea sa în [1972](#) a luptat pentru ideea europeană, aflându-se în perioada interbelică în mijlocul tuturor inițiativelor privind crearea unei [Europe](#) unite. În [1923](#) Coudenhove-Kalergi propune un prim proiect de [confederalizare](#) a Europei, proiect expus în volumul *Pan-Europa*. Tot în 1923, el va crea la Viena *Uniunea Pan-Europeană* - prima organizație neguvernamentală „europeistă” de pe continent, o idee pe care viza crearea Noului Ordin Mondial, bazată pe națiuni federale conduse de Statele Unite ale Americii. Integrarea europeană ar fi fost primul pas în crearea Guvernului mondial. Amploarea

fascismului în Europa a înlocuit însă planul său criminal cu un alt plan criminal. Dar nu pentru foarte multă vreme.

Politicienii acelor vremuri l-au susținut pe Kalergi iar băncile, mass-media și serviciile secrete americane au finanțat proiectul său. Kalergi, necunoscut opiniei publice, istoricilor și politicianilor europeni, este practic „tatăl” Maastrichtului și al multiculturalismului. Noutatea planului său nu este acceptarea genocidului ca mijloc de atingere a puterii, ci aceea de a impune crearea speciei metise care, datorită caracteristicilor psihologice majoritar negative, garantează toleranța și acceptarea unei „rase nobile” în vârful ierarhiei.

Kalergi proclamă abolirea dreptului popoarelor la autodeterminare, urmărind ținte concrete: **eliminarea națiunilor de sine stătătoare prin stimularea mișcărilor etnice separatiste și încurajarea imigrărilor în masă pentru că numai așa Europa poate fi controlată de o elită!**

O altă etapă a planului său este cea privitoare la eliminarea principiului egalității tuturor în fața legii și evitarea oricărei critici la adresa minorităților. Legile trebuie să protejeze aceste principii extraordinare pentru că prin ele se vor reprima masele.

Kalergi caracterizează metișii astfel: subumani, subspecii, cruzi, infideli, ușor de dominat și de manipulat. Conform opiniei sale, metișii pot fi creați conștient deoarece sunt indispensabili consolidării puterii elitei superioare.

Credința că oamenii albi din Europa ar trebui amestecați cu africani și asiatici, că identitatea națională trebuie anihilată, că toleranța și nediscriminarea între indivizi diferiți și rase diverse trebuie înțelese și practicate constant, sunt teme ce stau astăzi la baza tuturor politicilor comunitare. Nu ne aflăm în fața unor principii pur umanitare așa cum am crede la prima vedere, ci suntem subiecții planului Kalergi,

Paradoxal, pentru recompensarea celor ce contribuie la acest demers, a fost instituit chiar și un premiu: Premiul „European Coudenhove Kalergi” – acordat o dată la doi ani unui european care a excelat în promovarea planului confederativ.

Ideile lui Richard Nikolaus von Coudenhove-Kalergi se regăsesc în lucrarea sa intitulată „Praktischer Idealismus Adel - Technik – Pazifismus”, 1925, Wien-Leipzig, Editura Paneuropa.

Ex: "Omul viitorului îndepărtat va fi un metis. Rasele și castele de astăzi devin, căzând victima depășirii tot mai mari a spațiului, timpului și a prejudecăților. Rasa eurasiatică-negroidă a viitorului, asemănătoare în exterior cu cea egipteană antică, va înlocui diversitatea popoarelor cu o diversitate de personalități." [p.23]

Bibliografie:

- Richard Nikolaus von Coudenhove-Kalergi, "Praktischer Idealismus Adel - Technik - Pazifismus", 1925, Wien-Leipzig, Editura Paneuropa
- <https://www.iom.int/>
- <https://henryjacksonsociety.org/wp-content/uploads/2018/12/Out-of-the-Shadows-Conspiracy-thinking-on-immigration.pdf>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Planul_Kalergi
- www.romaniaeacasa.ro

Studiu de caz- Acțiunile IOM în Indonezia

OIM este activă în Indonezia din 1979. Conflictetele, violența armată, dezastrele, epidemiile, pandemiile și alte crize obligă milioane de oameni să-și părăsească casele și comunitățile, uneori pentru ani sau chiar decenii. Crizele economice, instabilitatea politică și alți factori determinând, de asemenea, mișcări mari de populație. [1]

OIM Indonezia a fost un lider în sprijinirea eforturilor continue ale guvernului indonezian de a promova alternativă la detenție pentru refugiați și solicitarea azilului din țară.

Până la sfârșitul anului 2018, toți refugiații și solicitanții de azil din cadrul programului OIM vor fi găzduiți în 84 de unități de locuințe comunitare dispersate în întreaga țară.

Facilitățile de locuințe comunitare includ complexe de locuințe la prețuri reduse, pensiuni și moteluri. Înființate ca facilități integrate în comunități locale, fiecare casă comunitară oferă o varietate de facilități, precum și servicii de întreținere a instalațiilor pentru a asigura condițiile de viață corespunzătoare de bază. [2]

Activitățile OIM indoneziene au fost strâns legate de finanțele și direcțiile politice din Australia, în special în domeniul managementului migrației. de informare publică pentru a descuraja oamenii să solicite azil în Australia.

Din 2000, OIM a colaborat cu Indonezia și Australia în cadrul Acordului de Cooperare Trilaterală (RCA), cu finanțare australiană substanțială furnizată de OIM pentru operațiunile din Indonezia. This colaborarea propune combaterea traficului de persoane, acordarea de asistență și protecție migranților și refugiaților blocați.

Activitatea OIM în Indonezia include o gamă largă de servicii și sprijin pentru migranți și refugiați. Aceasta include furnizarea de îngrijiri medicale, asistență pentru interpretarea limbii materne, locuințe comunitare pentru aproximativ 8.000 de refugiați și solicitanți de azil, oportunități de educație formală și informală, formare profesională, activități recreative și asistență pentru întoarcerea voluntară în țările de origine sau reînălțarea în țări terțe. Foarte important, OIM operează cu o abordare bazată pe drepturi, punând accent pe promovarea demnității, bunăstării și drepturilor refugiaților și solicitanților de azil.

În plus, OIM s-a implicat activ în eliberarea refugiaților din centrele de detenție indoneziene, facilitând mutarea acestora la locuințe comunitare. Acest proces se realizează în strânsă cooperare cu Departamentul de Imigrare din Indonezia și autoritățile locale. OIM a jucat un rol esențial în susținerea unor alternative la detenție, ceea ce a condus la înființarea de unități deschise de locuințe pentru migranți în întreaga

Indonezie. Astăzi, OIM Indonezia este una dintre cele mai mari misiuni OIM din lume, cu peste 300 de membri ai personalului aflați în întreaga țară și lucrând la o gamă largă de activități în parteneriat cu Guvernul Indoneziei, societatea civilă și comunitatea donatorilor [3]

Indonezia nu a ne semnat Convenția privind statutul refugiaților și nu are nicio legislație națională care să ofere drepturi refugiaților. Refugiații din Indonezia nu au dreptul de a solicita rezidența permanentă sau cetățenia .

În 2020 ,au fost 13.745 de refugiați înregistrați care locuiau temporar în Indonezia, majoritatea sperând să fie relocați în altă parte. Ei trăiesc în circumstanțe precare , condiții de viață nesigure, și nici acces la educație.[4]

În ciuda acestor eforturi, organizația s-a confruntat cu critici pentru realizarea proiectelor de control al migrației în numele statelor donatoare din nordul global, cum ar fi Australia, potențial în detrimentul prioritizării protecției solicitanților de azil și a refugiaților din Indonezia. Acest lucru a stârnit îngrijorări cu privire la echilibrul dintre gestionarea migrației și protecția refugiaților.

„Deși Indonezia nu pare să folosească o politică specifică restrictivă de azil și imigrație ca un mecanism de filtrare pentru a preveni intrarea fluxurilor de refugiați pe teritoriul lor, anxietatea și ambivalența acestuia de a găzdui cererile de protecție din partea solicitanților de azil au caracterizat abordarea sa față de crizele de refugiați de-a lungul timpului.”[5]

Începând cu 2016, OIM a devenit o organizație înrudită cu Națiunile Unite. Aceasta asociere a crescut legitimitatea OIM și așteptările unor acțiuni conform principiilor umanitare ale ONU.[6]

[1] IOM Indonesia, *CRISIS RESPONSE*, <https://indonesia.iom.int/crisis-response> accesat la 20.01.2024

[2] IOM Indonesia, *ALTERNATIVES TO DETENTION*, <https://indonesia.iom.int/alternatives-detention> accesat la 20.01.2024

[3] IOM Indonesia, *IOM IN INDONESIA*, <https://indonesia.iom.int/iom-indonesia> accesat la 20.01.2024

[4] UNHCR Indonesia, *UNHCR în Indonezia*, <https://www.unhcr.org/id/en/unhcr-in-indonesia> accesat la 20.01.2024

[5] RA Rizka Fiani Prabaningtyas, „INDONEZIA AND THE INTERNATIONAL REFUGE CRISIS: The Politics of Refugee Protection”, *Journal of Indonesian Social Science and Humanities*, vol.9, 2019, [file:///C:/Users/User/Downloads /152-637-1-PB.pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/152-637-1-PB.pdf) accesat la 20.01.2024

[6] OIM, *IOM Becomes a Related Organization to the UN*, 26 iulie 2016, <https://www.iom.int/news/iom-becomes-related-organization-un> accesat la 20.01.2024